

Szolgáltasson igazat

*E meghököltetett
és megfélemlített népre
köptek csak,
s legyintettek
szárnyaikkal a madarak.*

*S elnézett másfelé a Nap.
A messze elügető
földek szélén,
s túl a károgó fákon is,
mit látott volna?
Csak a szorongástól,
s kisebbség érzéstől rogyant,
alkonyattal
elhamvadó tájakat.*

*Am ez útszélekkel
félrehúzódott,
engedelmességre nevelt
népnek is,*

*mint a többinek,
kiknek forradalmi
a huzat-ordítású magasba
vesztesen lobbantak el,
a mások elleni vétkekért,
miket elkövettettek vele,
szolgáltasson igazat mentsége:
e fáradt homályú,
önállótlan létű hazában
sorsát nem ő intézte.*

*Ahol, mint tyúkok
az esődöngölt kertvégen,
meghúzódva élhetett.
Megtűrtként
a mindennapok óljain túl.
A múlt magas
szélszeméthalma mögött,
leghátul.*

Félúton

*Elszéledtek
forradalmaink mindig.
Kopóink bottal üthették nyomukat.
Fáradtságba izzadt minden
s feledésbe.*

*Csak kullogásunk járt aztán
az ebek ugatta földeken.
S szállt messze
a leszakadt lombú nappalok
kihalt csendje.*

*Miután a ködöt durrantó,
el-szétriadt távolságokból
hallatszott csak a hangunk.
Erőnk elhullajtotta
a jegenyék minden levelét.
S az utak megálltak
megint félúton.*

Nem az vagyok

*A jércével kapirgáló
öcskös,
aki voltam,
nem ismerne rám,
ha találkoznék vele,
s akire
alig hasonlítok már.*

*Nem az vagyok,
aki esténként
a kéményfarkincás tanyában
álmoskodtam valamikor,
s akit nyulak hívtak játszani
a meleg dülőre,
bekiabáltak az ajtón.*

*S aki még sokáig
várt vissza
a küszöb-magaslaton.
Látta néha
a messze fel-fellobogó arcom,
amerről visszahívni engem
fölágaskodtak a szélben,
vágattak volna
nyihogva utánam a földek.*

SIMAI MIHÁLY

Szemek

*az óriás szemek
az óriás szemek
fölém festette őket
a révült képzelet*

*reám nyitotta őket
hogyan nézve nézzenek
a menny menyezetéről
az óriás szemek*

*a mélyük szédület
a kékjük örület
késtiszta fényüek
az óriás szemek*

*csak Guernica után s csak
Picasso fest ilyet
szemöldökük galamb de
táskásak véresek
háború-bogarú perzselt
pillátlan héjtalan szemek*

*csak holta után s csak élni-
akaró festő fest ilyet*

*kár volt őket kinyitni
lezárni volna jobb
csak játszott a képzelet de ők
lehúnyhatatlanok*